

Málgagn Fólkaflaksins minnist Olof Palme!

Meðan fólk kring allan heim minnst Olof Palme við stórarir virðing, so hefur eitt av færoyisku bløðunum eina heilt aðra meining.

Vit loyva okkum er at endurprenta oddagrein, hugleiðingar og skemtiteigin í Dag-

blaðnum hesa vikuna, har blaðstjórin, løgtingsmaðurin og fólkatingsmaðurin Óli Breckmann minnist Olof Palme. (Sí eisini oddagreinina í blaðnum á síðu 6)

Per i leysari luft

Hvussu skal Vietnam nú fáa ráð til at drepa bátaflóttarfólk — uttan menningarhjálp frá Palme?

Tíbetur vinstrahallur yvirgangsblókur

Vanlukkan hefur rakt — ikki bert partamenn og viðhaldsfólk hjá Olof Palme, men eisini alt Skandinavia, ja, allan demokratiska vesturheimin. Henda gjørd gerð fær onga vend, tíverri.

Okkum rennur til hugs sméttin, heimurin fekk, tá amerikanski forsetin fyrri skjótt fjórðingsöld síðan fekk somu harðligu lagnu sum nú svenski ríkisleiðarin. Tá sum nú eins og brotnaði eitt petti av okkara trúgv á, at hitt góða og rætta nokk skal sigra við fólkaræðisins framgongd, ikki bert í londunum við kapitalistiskum demokrati, men eisini í teim heimsþortum, har aðrir stjórnhættir kúga og trækla menniskju.

Tað fyrsta, ið mundi renna mongum hugsjónartigum mótsæðumanni hjá Palme í tankarnar, tá sorgarboðini frættust, og skaðin var hendur og kundi ikki bótast aftur, var, at drápsmaðurin vónandi var ein sinnissjúkur, sum burtur í ørsku hevði valt ein leiðandi politikara út sum offur fyrri harðskapi.

Í øðrum lagi mátti ein vóna, at tað var ein vinstrahallur yvirgangsblókur, ið tók sær ábyrgd av sorgarleiðinum, tí tað er so óendaliga týðningarmikið, at vit lesa tekinið rætt, tá ein slík skarngerð verður útínt við koldum blóði.

Lukkutið sær út til, at tann ovursterka og heimsutfatandi maktklíkan av vinstrahallum intellektuellum, sum merkir hugsanarháttin hjá fjøldini av vesturlendingum, ikki fær skumpað skuldina av morðinum yvir á tað, sum við sleikjan um mannin eitur »viðgongdur høgðagangur«.

Nú sær út til, at sorgarleiðurin í Stockhólmi er nátturligur liður í tí altjóða yvirgangsvirksemi, sum hefur leikað á á vestanlondum, og sum er sprottin úr teimum kollektivistisku ideologium, sosialismuni og fasismuni, t.d. Marx, Lenin, Stalin, Hitler, Mussolini og fjøld av øðrum hálv- og heildiktatorum, sum hesa öldina hava kostað milljónir av mannalívum í eini vitleysari trúan eftir heimsveldinum.

Ein freistast til at siga, at størsta politiska mistak Olof Palmes var ein stöðug lifran fyrri hesum ræðuliga samfelagsskipanum, og undir hansara leiðslu figgjaði Svøríki hópin av menningarætlanum í londum sum Laos, Vietnam, Tanzania og Etiopia. Svenskur skattapeningur setti stuðul undir harðræðistjórnir, sum við hinari hondini figgjaðu ella samstarvaðu um at hýsa illgerðarmonnum, hvørs hjartamal var at beina fyrri øllum fólkskattari í heiminum.

Demokratíð má klára at verja seg sjávt uttan harvið at beina fyrri tí frælsi, ið ger fólkskattarið so ynskiligá tilveru hjá so mongum. Lóg og landskili, ein fyrirbyrgjandi revsilóg móti brotsmonnum og rættarverja móti teim óseku eru ikki júst eyðkenni fyrri tann mest viðgongda sosialdemokratiska politikkinn. Tað var flogið, at júst Palme, sum meir enn teir flestu goymdi at rættartryggja ofríni í eini misskiltari roynd at vísa framíhjá tollyndi móti yvirgangskroppum, skuldi vera millum teir fyrstu at liggja eftir sum offur fyrri hesum sama terror.

Tó at vit øll somul heldur enn fegin kundu ynski okkum hesa gerð ógjörda, kunnu vit bert í allari neyðini vera takksom fyrri, at hon varð framd av einum viðgongdum vinstrahallum felagsskapi, tí tað er júst haðani, størsta hóttan móti fólkskattarinum stavar. Sovjet er evsti garanturin fyrri vinstrahalla terrorinum, og fríð fáa vit ikki, fyrr enn vit eru greið yvir hesa hóttan og savna allar krefur í mótsæð móti totalitara fjandan-skapinum, sum í fyrstu atlegu tíverri rakti ein norðurlendskan statsleiðara.

Hugleiðingar um drápið av hugsjónarligum mótsæðumanni

Stendur Bader-Mainhoff ella Reyði Armé bólkurin aftan fyrri syrgiliga drápinum av Olof Palme, hava vit enn eitt prógv fyrri, at allur vesturheimurin má taka seg saman um at steðga tí altjóða yvirgangi, sum Libya og Sovjet figgja og standa aftanfyrri.

Europeiskur londini afturvistu áheitan Ronald Reagan um at taka seg saman í felags mótsæð móti altjóða yvirgangi og at seta í verk revsilstíð móti Libya, hvørs leiðari Gaddafi er skuldað høgri hond Sovjets, sum er hjartað í eurakoppa-nóttini hjá vesturheimsum terrorstíð.

Helt hefur Svøríki verið eina mest móti at bókstova Libya eftir hepsleysu drápin í luftavunnum í Rom og Wien á júlum í fjør.

Áheitan amerikanska forsetans varð brukt móti honum sum eitt prógv aftur fyrri, at Reagan er alt ov hræddur og kanturur í sínum uttanríkispolitikki.

Ongan varði, at sjálvur Olof Palme fór at verða næsta drápsfóttur hjá hesum blóðystu terrorinum, sum fjala seg undir ymsum navnum og felagsskapum, men sum altir hava eitt felags mál: nevniliga at beina fyrri fólkskattarin í vestanlondum.

LAGNUNNAR SPEISKNI

Skaðin er hendur og er óbót-aligur. Palme er ymndin av einum politikara, sum hóast demokratiskir valdur leiðari ikki verður virður av yðari kreftum, ið vilja øllum demokratiskum lógum og landskili ann.

Á ein hátt er tað lagnunnar speiski, at júst Palme lá eftir. Svenski ríkisleiðarin hevur funnst at USA og tess samfelagsformi og uttanríkispolitikki (táat hann sendir børnini í skúla í USA).

Palme hevur stuðlað einum blóðigum harðræði sum Vietnam við hjálps og pen-

ingi. Hann hevur fært ein eftirlætispolitikk móti Sovjet, hóast Kreml hevur lent honum aftur við at senda hóp av kavhátum inn í svenska skergarðin.

Og kortini var tað ein viðgongdur vinstrabólkur, sum hendur fyrri hesum svenska stuðnum av øllum sosialistiskum tilhókum í heiminum.

KEMUR NÚ VENDI

Fyrri taum arum síðan tyddi Steinbjørn Jacobsen eina yrking hjá longsláðu yvirgangskvinnuni Ulrike Mainhoff. Týðginga søu vit svart upp á hvítt í Varðanum, sum ta var í »ransmannahönd-um«. Teir vinstrahallu dusaðu sær í stovnstænum hjá hesum færoyska mentanar-riti og høvdu gjørt tað til eitt slag av marxistiskum stríðstíð.

Yrkingin var ætlað at vísa, hvussu ringi tað var hjá einum yvirgangskroppi (við dómu fyrri fleiri dráp og rán) at sita í vesturyskum fangarppi.

Bader-Mainhoff bólkurin verður eisini kallaður Rote Armé Fraction, og helst er tað ein undirbólkur av honum, sum hevur uttan hesa ræðuliga drápsgerð móti sosialistinum Olof Palme.

Men so í ørviti eru vesturlendskir sosialistar, at teir duga ikki at skilja munin millum demokratiska kapitalismu og marxistiska anarkismu ella lögløysi.

Vónandi kemur vend í vesturheimsum stuðutan móti yvirganginum eftir syrgiliga deyða Palmes.

SOVJET AFTANFYRI

Ístaðin fyrri at kalla Ronald Reagan krigsgalvan, tá hann harsaði og bað europeisku londini samstarva við USA um at bota tí yvirgangi. Gaddafi, Gorbachev, Kassar Anchar o.a. totalitærir drápsmenn sitna, fullu europeisku stasleikararnir aftur fyrri freistingini at geva eftir fyrri altjóða yvirganginum, hvørs næsta offur altso bleiv Palme.

Nú bleiv Olof Palme sjálvur offur fyrri tí vinstrahalla yvirgangi, hann við svenskum skattapeningi hevur stuðlað í sosialistiskum diktatur og blóðstættum sum Vietnam, Laos og Tanzania.

Dagblaðið hevur havt greiða mótsæð móti terroristisku höttanina móti fólkskattarinum, uttan mun til um höttanin kemur frá nevndu bólkum, PLO, IRA, ANC ella øðrum yvirgangsblókum. Vit eru einasta færoyska blaðið, sum stöðugt hevur víst á, hvussu terrormyndir verður stýrt av Libya.

Tað er eisini illgrunasamt, at yvirgangurin næstan bara er vendur móti vesturlendsku fólkskattarinum og nærum aldri móti Sovjet.

Sorgarleiðurin í Stockhólmi fær vónandi vesturlendingar at raka við og samfelli at virka móti hesi hóttan móti okkum øllum og øllum okkara demokratisku lívs-viðum.

USA SYNDARBUKKUR

Europeiskir og serliga norðurlendskir sosialistar hava altíð peikað eftir USA sum landinum, har statsleiðarar eru í lívsvanda, tí fræðslu í Amerika gevur niðurbrotandi kreftum høvi til at virka friari enn her á leidum.

Socialisman hevur brúk fyrri einum syndabukki fyrri at fjala út vvir tey gudsjammurliga úrstíti, sum øll sosialistisk lond hava at vísa á og kunnu bjóða sínum borgarum.

Men fáur hevur gjørt vart við, at USA hevur gingið undan í einum eftirlætispolitikki, sum ofta hevur yvirgangsmanni betri hansara. Sosialar orsøkir verða alt ov ofta brúktar sum

milddandi umstæður til at tryggja ofnbarkroppinum lagaligari dómi, meðan tað hevur verið trupult hjá tí yvirfarna ofrínum at fáa eitt endurgjald fyri tort og sviða.

SVØRIKI UNÐAN-GONGULAND

Í Europa hevur Svøríki verið undangonguland, tá um galti at verja brotsmann og for-søma at tryggja tæy, sum líða undir brotsverkinum.

Svøríki hevur tveitt húrðarnar upp á viðan vegg, so streymurin av »flóttafólki-ur Miðeyris og Asia fritt kundi taka seg til rættis í »myndurlandinum« í Skandinavia.

Eingin hevur meir enn Palme gjørt seg til talsmann fyrri hesum eftirlæti, sum hevur givið Svøríki sam-felagstrupulleikar hesi seinru árin, ið vóru ókendir fyrri stuttari tíð síðan.

Helst varð hetta gjørt í bestu meining og trúgv á, at tað loysir seg í longdini at vísa tolylyndi og tann góða viljan. Trupulleikin er, at tað bálar lítið at senda sær til »rediligin« í teim menniskj-um, sum bert eiga »búrkroppin« í sær.

Palme gjørdist offur fyrri »búrkroppinum«, sum hann helt bara trivast í einum demokratiskri kapitalistisk-um landi sum USA.

Arvasyndini sleppur mannættin ikki undan. Skaðin er hendur so nær okkum, at vit vónandi er vakra við káldan drem og siggja, hvørji vinir og hvørji fjiggjar okkara eru.

O.B.

Hvat siga bløðini um Olof Palme!